HOMILÍA DIALOGADA

Tema: *A santidade no cotián*
Duración: ~7 minutos
Ambiente: Misa familiar, con nenos e pais

Sacerdote:
Hoxe celebramos unha festa moi bonita: **a festa de Todos os Santos**. Quen sabe que celebramos hoxe?

Neno/a 1:
Que recordamos os santos.

Sacerdote: Exacto! Lembramos a **todas as persoas que están con Deus no ceo.** Non só aos santos famosos, como san Francisco ou santa Tareixa ou San Xoán Bosco…, senón tamén a moita xente boa, que quizais ninguén coñece, pero que viviu facendo o ben cada día.

E pregúntovos… quen de vós quere ser santo?

(Algúns nenos levantan a man, outros dubidan)

Sacerdote (sorrí): Só uns poucos? Veña, todos podemos levantar a man. Porque todos estamos chamados a ser santos!

Niño/a 2: Tamén os nenos?

Sacerdote: Claro que si! Xesús chámanos a todos: nenos, papás, mamás, avós, catequistas… A santidade non é cousa duns poucos, senón de **todos os que aman a Deus e tratan de facer o ben cada día.**

Sacerdote: A ver… que pensades que hai que facer para ser santo?

Neno/a 3:

Rezar moito.

Neno/a 4:

Portarse ben.

Niño/a 5:

Ir a misa.

Sacerdote:

Moi ben! Todas esas cousas axudan. Pero hai algo máis sinxelo aínda: día **ser santo é vivir con amor o de cada.** Non fai falta facer milagres nin saír nos libros.

Por exemplo:

• Cando axudas ao teu irmán para facer os deberes… aí hai santidade.

• Cando papá ou mamá traballan con paciencia e agarimo, aínda que estean cansados… aí tamén hai santidade.

• Cando perdoas, cando compartes, cando dis "grazas" ou "o sinto"… aí estás a ser santo!

Pai ou nai (convidado a participar):

Ás veces pensamos que a santidade é algo afastado, pero tamén os pais podemos ser santos cociñando, coidando, traballando, amando a familia…

Sacerdote:

Exactamente. **A santidade vívese no cotián**, nas cousas pequenas. Xesús ensinounos iso nas **Benaventuranzas:** "Felices os que teñen un corazón limpo, os que traballan pola paz, os que son misericordiosos".

Sóanvos esas palabras?

Niño/a 6:

Si, son as do Evanxeo de hoxe.

Sacerdote:

Moi ben. As Benaventuranzas son como un camiño de felicidade, un mapa que Xesús nos dá para chegar ao ceo. Non falan de ter cousas ou de ser importantes, senón de ter un corazón bo.

Sacerdote:

E sabedes que? Xa coñecemos moitos santos que viviron así…

• San Francisco amaba a todos, mesmo os animais.

• Santa Tareixa falaba con Xesús como cun amigo.

• E seguro que tamén coñecedes a algún "santo" da vosa casa: unha avoa que rezaba, un amigo xeneroso, unha persoa que sempre axudaba sen pedir nada.

Niño/a 7:

Entón hai santos que non están nos cadros?

Sacerdote:

Claro que si! Moitos santos non levan aureola, pero **teñen un corazón cheo de amor.** Quizá os temos á beira e nin nos damos conta.

Sacerdote:

Así que hoxe, nesta festa de Todos os Santos, Xesús convídanos a mirar ao Ceo, si, pero tamén a mirar ao redor: á nosa familia, aos nosos amigos, ao colexio… e descubrir que **podemos ser santos no que facemos cada día.**

Podemos intentalo?

Nenos/as (responden):

Si!

Sacerdote:

Moi ben. Entón imos pedirlle a Xesús que nos axude a vivir con alegría, con amor, con paz, con perdón. E que cando alguén nos vexa, diga:

"Aí hai un neno, unha mamá, un papá, un catequista… que tenta ser santo no cotián."

Sacerdote (final):

Que todos os santos do ceo nos acompañen e nos ensinen a vivir coma eles, con amor cada día.

Amén.

Misa de Todos os Santos
"A santidade do cotián"

Monición de entrada

Queridos irmáns e irmás, bos días e feliz festa de Todos os Santos!

Hoxe a Igrexa está de festa grande, porque celebramos a todas as persoas que amaron de verdade, que viviron facendo o ben, e que agora están xa xunto a Deus no ceo.

Non só lembramos aos santos coñecidos, os que teñen nome e festa propia, senón tamén a tantos santos anónimos: persoas sinxelas, pais, avós, nenos, amigos… que co seu amor, a súa paciencia, a súa alegría e a súa fe, fixeron santo o cotián.

Hoxe damos grazas a deus por todos eles, e tamén lembramos que cada un de nós está chamado a ser santo, non facendo cousas extraordinarias, senón vivindo cada día con amor, como fixo Xesús.

Que esta misa axúdenos a mirar o ceo con esperanza e a descubrir que a santidade pode empezar hoxe, aquí, en

casa, no colexio, na parroquia, cando facemos o pequeno cun corazón grande.

Con alegría, comecemos a nosa celebración cantando xuntos.

Monición para os nenos

Queridos nenos:

Hoxe celebramos unha festa moi bonita: a festa de Todos os Santos.

Sabedes quen son os santos? (Pódese deixar que respondan).

Os santos son persoas que amaron moito a Deus e aos demais, que fixeron o ben e que agora están no ceo, moi felices con Xesús.

Algúns son coñecidos —como san Francisco, santa Tareixa, San Xoán Bosco… san Xosé ou a Virxe María—, pero hai moitos santos que non teñen nome nin estatua, e que quizá foron persoas normais: unha avoa que rezaba polos seus netos, un neno que axudaba a un amigo, unha mamá ou un papá que coidaban á súa familia con amor.

Hoxe Xesús lémbranos que todos podemos ser santos. Non fai falta facer milagres, nin ter ás, nin voar ao ceo. Basta con facer as cousas de cada día con amor: compartir, perdoar, dicir a verdade, axudar, rezar un pouquiño, sorrir.

Así que, cando escoitedes agora o Evanxeo, pensade: "Como podo eu ser santo en casa, no cole, cos meus amigos?"

Porque Deus soña con que ti e eu tamén sexamos santos, non mañá, senón hoxe mesmo, no pequeno, no de cada día.

📖 Homilía: "A santidade do cotián"

Queridos pais, queridos nenos:

Hoxe celebramos unha festa moi bonita: a festa de Todos os Santos. É o día en que lembramos non só aos santos famosos —como san Francisco, santa Teresa, san Antonio, San Xoán Bosco… ou a Virxe María—, senón tamén a moitos santos anónimos, persoas boas que quizá ninguén coñece, pero que están xa con Deus no ceo.

Ás veces pensamos que ser santo é algo só para uns poucos elixidos, que hai que facer milagres ou cousas

extraordinarias. Pero non. Ser santo non é facer cousas raras: é vivir con amor as cousas de cada día. Por iso hoxe quero falarvos da santidade do cotián.

Miremos un momento a Xesús. El non fixo cousas espectaculares todos os días. Pasou a maior parte da súa vida en Nazaré, axudando á súa nai María, traballando con Xosé no obradoiro, compartindo cos veciños. Xesús foi santo tamén no pequeno, no de cada día.

E iso mesmo é o que Divos pídenos a nós: ser santos na nosa vida normal, en casa, no colexio, no traballo, na parroquia.

Ser santo é:

- cando un neno comparte os seus xoguetes co seu irmán ou cun amigo;

- cando unha nai ou un pai teñen paciencia aínda que estean cansos;

- cando alguén perdoa en lugar de enfadarse; - cando dicimos a verdade aínda que custe;

- cando rezamos un momento cada día, dando grazas a deus;

- cando facemos as cousas ben, con amor, aínda que ninguén nos vexa. Todo iso é santidade. Non fai falta

facer grandes cousas: basta con facer o ordinario, pero cun corazón cheo de amor.

Poderiamos dicir que a santidade é como unha luz. Ás veces pequena, como unha vela, pero que ilumina ao redor. E se todos nós acendemos esa luz, se cada un pon o seu granito de amor, o mundo faise máis luminoso, máis bonito, máis parecido ao Reino de Dios.

Amén.

🙏 Oración dos fieis

Sacerdote ou lector:

Irmáns, nesta festa de Todos os Santos, deamos grazas a Deus por todos os que souberon amalo cun corazón sinxelo, e pidámoslle que tamén nós aprendamos a vivir cada día con alegría e con amor. Respondemos todos: Señor, axúdanos a ser santos no pequeno.

1.- Pola Igrexa: Para que sexa sempre un exemplo de amor, perdón e alegría, e ensínenos a vivir como Xesús ensinounos. Oremos ao Señor. → Señor, axúdanos a ser santos no pequeno.

2. Polo Papa, os bispos, os sacerdotes e os catequistas: Para que coas súas palabras e a súa vida anímennos a

buscar a santidade nas cousas de cada día. Oremos ao Señor. → Señor, axúdanos a ser santos no pequeno.

3. Polas nosas familias: Para que en casa saibamos querernos, perdoarnos, axudarnos e dar grazas a Deus por todo. Oremos ao Señor. → Señor, axúdanos a ser santos no pequeno.

4. Polos nenos e nenas de catequeses: Para que descubran que Xesús quérelles moito e que tamén eles poden ser santos compartindo, axudando e rezando. Oremos ao Señor. → Señor, axúdanos a ser santos no pequeno.

5. Polos que sofren ou están sos: Para que sintan a proximidade de Deus e a axuda de persoas boas que os acompañen. Oremos ao Señor. → Señor, axúdanos a ser santos no pequeno.

6. Por todos os santos e santas que xa están no ceo: Para que intercedan por nós e axúdennos a vivir cada día con fe e con amor. Oremos ao Señor. → Señor, axúdanos a ser santos no pequeno.

Conclusión (sacerdote):

Pai bo, Ti que nos chamas a todos a ser santos, escoita as nosas oracións e axúdanos a seguir o exemplo de tantos homes e mulleres que viviron amando. Por Xesucristo, noso Señor. Amén.

Monición final / Acción de grazas

Queridos irmáns e irmás:

Hoxe celebramos a gran festa de Todos os Santos, e descubrimos que a santidade non está lonxe, senón moi preto: en casa, no colexio, nas cousas pequenas que facemos con amor. Damos grazas a deus por todos os santos que xa están con El, e tamén polos "santos da porta de á beira": as persoas boas que nos rodean e que nos ensinan a amar. Pidamos ao Señor que nos axude a ser luz, a poñer alegría onde hai tristeza, a perdoar, a compartir e a facer o ben, para que tamén nós, un día, podamos vivir con El no ceo.

Que salgamos desta misa co desexo de ser santos no cotián!

Amén.